

ANÀLISI DE LA POBLACIÓ DE MOLLET DEL VALLÈS EN EL 1986

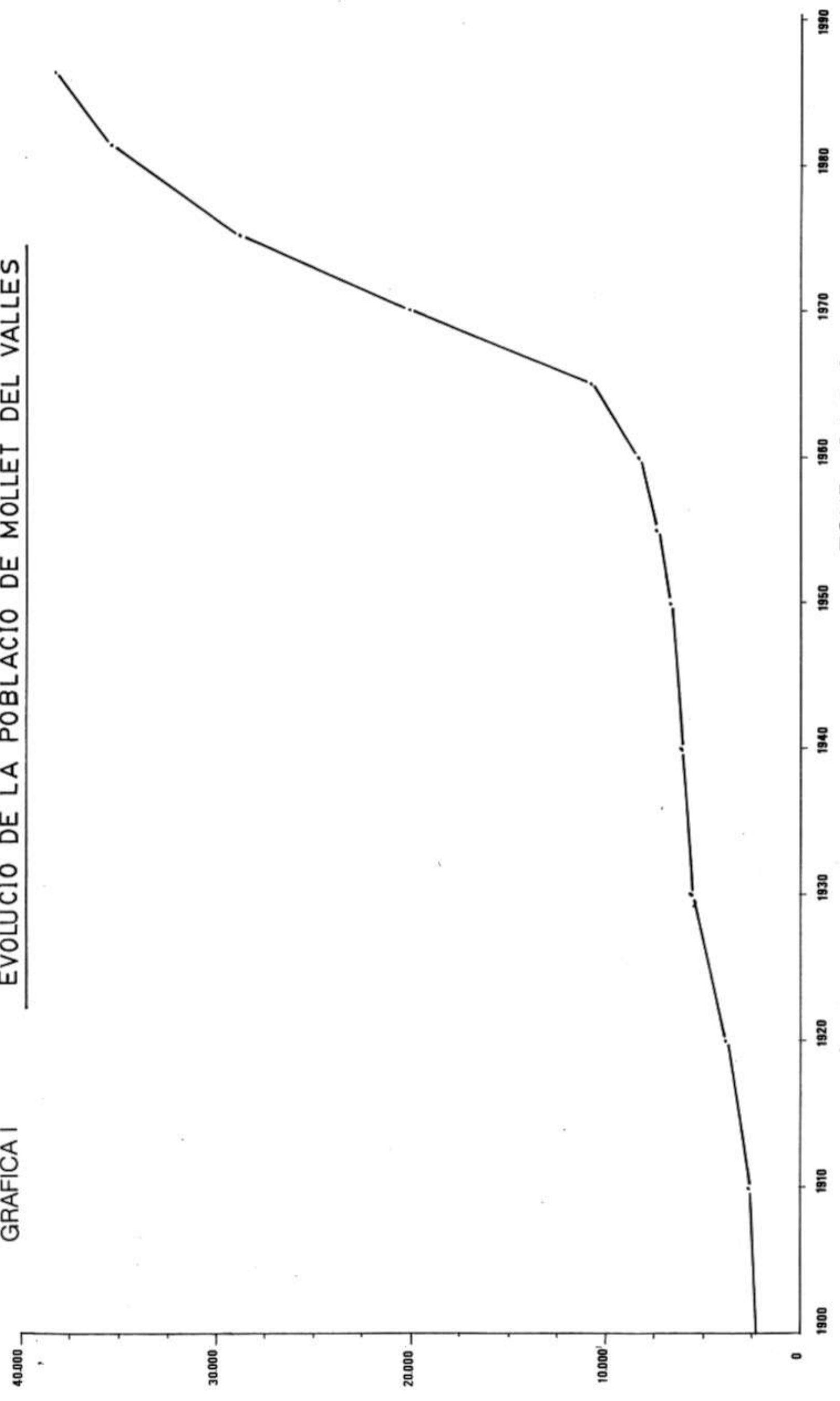
Josep Gordi Serrat
Pere Gordi Serrat

I. L'EVOLUCIÓ DE LA POBLACIÓ AL LLARG DEL SEGLE XX

1. L'evolució de la població 1900-1950: existeixen dues etapes contraposades; 1910-30 i 1930-50

A començament de segle la comarca del Vallès Oriental era la menys poblada i industrialitzada de les que envolten Barcelona ¹. Aquesta situació es mantindrà durant la primera part del segle XX i no serà fins aleshores quan adquirirà el ritme de creixement de les seves homònimes. La primera dècada del nou segle mostra un ritme força moderat, però a partir de 1910 el creixement de la població s'activa. En aquest període comença a destacar el component migratori, que contrarresta la davallada del creixement natural ². Això indica que a la comarca creixen els pobles que reben el contingent migratori, mentre que la resta decreix o es manté estable. Els pobles més dinàmics econòmicament foren els que concentraren el creixement, seguint les vies de comunicació, —principalment el ferrocarril—. A Mollet la instal·lació de la primera fàbrica, de cotó, data de 1870, però és en els primers anys de segle quan tenen lloc un seguit d'edificacions industrials ³. Aquestes van començar a atreure els primers habitants de la rodalia, estimulants el creixement que s'accelerà en el decenni 1920-30 (Gràfica n.º 1), la qual cosa representa un període de prosperitat i avenços en la societat industrial.

GRÀFICA I EVOLUCIÓ DE LA POBLACIÓ DE MOLLET DEL VALLÈS

FONT: C.I.D.C.
PADRÓ MUNICIPAL 1,986

A la fi de l'esmentat decenni la població de Mollet ja ocupava el segon lloc dins l'àmbit comarcal, amb 5.527 h., darrera de Granollers (12.699 h.) i davant de Sant Celoni (4.192 h.). Aleshores el creixement de la població acusa les repercussions de la crisi dels anys 30 i s'alenteix, per aturar-se poc després amb l'arribada de la Guerra Civil. Al 1936 la població de Mollet es xifrava en 6.219 h. Després de la Guerra, Mollet havia perdut població i l'any 1940 comptava amb 6.136 h., encara 83 h. menys que a l'any 1936. A l'aturada del creixement natural (descens de la natalitat) s'hi afegeix, la mortalitat de guerra ⁴ i un saldo migratori desfavorable per l'emigració a l'estranger ⁵.

El decenni de 1940-50 la població creix molt poc, és la dècada de la postguerra; es pateix un descens de l'activitat econòmica (recessió econòmica) i una manca, continuada, d'abastiment d'aliments, degut primordialment a l'aïllament internacional del règim del General Franco. En definitiva, tenim un període en el qual la població creix molt poc (1.087 h.), per les causes ja descrites i que resta en contraposició amb el període precedent, 1910-30, de major dinamisme econòmic en el qual la població creix quasi dues vegades més (2.832 h.) que el segon període esmentat.

2. La població de Mollet 1950-1986: L'esclat demogràfic

El primer decenni 1950-1960 denota l'inici d'un augment del ritme de creixement propi dels darrers vint anys. Aquest és apreciable a l'índex de creixement (Taula I), on guanya 82 punts, obtenint un ritme equiparable al decenni 1920-30 (83 punts). Aquest creixement significa un augment de 1.744 h. És un increment moderat que significa la fi d'un període d'estancament demogràfic. Dins el Vallès tenim poblacions amb un major dinamisme demogràfic on recau el pes del creixement de la comarca: Granollers amb un augment de 4.714 h., que significa el 24,74% del creixement comarcal (19.261 h.); Canovelles 12,61% (2.430 h.) i Sant Celoni 9,55% (1.841 h.). Mentre que Mollet amb un 9,05% perd un xic de pes sobre el conjunt de la comarca (Taula I). Cal esmentar la formació d'un nou municipi, molt a prop de Mollet: La Llagosta, que absorbeix el 3,5% del creixement comarcal, fet que podria haver amortitzat el creixement de Mollet en aquest decenni, quan el flux migratori era més moderat.

A la dècada dels seixanta es començà a generar un volum important d'oferta de treball en un context de desenvolupament econòmic. Aleshores es produeix un gran creixement demogràfic, fruit de l'arribada d'alts contingents d'immigrants i l'increment del creixement

natural; un augment de la natalitat i una mortalitat a la baixa. Les comarques de l'entorn de Barcelona reben, majoritàriament, l'allau migratori. Al decenni 1960-70, el Vallès Oriental obté la segona taxa de creixement de Catalunya amb un 69,43% ⁶. Dins de la comarca, Mollet s'erigeix com el màxim exponent de creixement absorbint el 19,77% del creixement comarcal amb una taxa de creixement de 143%. El cap de comarca absorbeix el 16,44% i una taxa de 48,88%. El creixement més espectacular l'originen La Llagosta i Montornès amb un 9,96% i un 9,93% sobre el creixement de la comarca, que comporta unes taxes de creixement d'un 437,20% i un 425,24% respectivament. Canovelles i Montmeló també tenen taxes de creixement per sobre de cent (164,61% i 220,93% respectivament) i el creixement sobre el conjunt de la comarca és d'un 8,39% i un 5,02% respectivament ⁷.

En el quinquenni 1970-75 el Vallès Oriental aconsegueix una taxa de creixement de 25,84% (Taula II), en clar descens després del màxim de 34,53% del quinquenni anterior. A nivell municipal Mollet torna a mostrar-se com a gran receptora de població i obté una taxa de creixement de 42,38%, absorbint el 22,58% del creixement de la comarca. Granollers torna a restar per sota, amb una proporció de 16,39%. Ambdós segueixen essent els centres més dinàmics quant a desenvolupament demogràfic, fet que es reafirma en el decenni 1976-86, quan el creixement es redueix, encara que aleshores és Granollers el que passa a liderar aquest aspecte: 47,43% en el quinquenni 1981-86; mentre Mollet, que decreix en els dos quinquennis precedents, obté un 31,57% del creixement comarcal. Els dos sumen un 79% del creixement del Vallès Oriental; xifra que reflecteix la concentració de la població en dos grans nuclis i la seva àrea d'influència.

Ara bé aquest creixement no és degut a un saldo migratori positiu, sinó al pes del creixement natural en el conjunt de la comarca, amb unes taxes de creixement quelcom més dinàmiques, respecte d'altres municipis d'importància, malgrat la davallada del creixement natural iniciat el 1975 ⁸. Tot i així, les taxes de creixement han caigut al 10,30% per Granollers i al 8,79% per Mollet.

En contraposició, tenim taxes de creixement molt altes en municipis com Sant Fost 63,40%; Lliçà d'Amunt 42,18%; Vilalba de Saserra 38,39%; l'Ametlla 35,20% i Bigues i Riells 35,17%. Municipis petits on les segones residències es consoliden com a primeres, configurant-se com les zones residencials dels dos grans municipis del Vallès Oriental, juntament amb indicis d'un cert ressorgiment econòmic (bàsicament industrial) localitzat ⁹.

Abans d'acabar aquesta introducció cal remarcar que el decenni de màxim creixement a Mollet fou el de 1965-75, on guanya 18.163 h., mentre, per quinquennis, fou el de 1965-70 amb una taxa de creixement del 90,07% (Taula II). Cal comentar també la dada de 1970 (Taula III), en la qual el municipi guanya 6.172 h., en un sol any. L'explicació a aquest fet radica, sobretot, en que molta gent immigrada no s'empadrona al municipi fins a l'any censal o d'empadronament. Això provoca aquest fort increment que causa confusió. Un altre exemple, similar, es produeix amb la dada del Padró Municipal de 1986 (Taula III), en la qual la població augmenta 1.457 h. en un any; mentre en el conjunt dels darrers quatre anys ho havia fet en 1.649 h. Així tenim que un comentari de població segons les variacions anuals pot ésser agosarat davant de dades espectaculars i poc coherents com la taxa de creixement resultant de l'any 1970 (Taula IV), quan Mollet creix en un any un 43,89%, xifra que contrasta enormement amb les dels anys precedents i següents.

II. EL MOVIMENT NATURAL

A l'hora d'estudiar el moviment natural ens trobem que només podem obtenir les taxes brutes dels quatre elements bàsics (natalitat, mortalitat, nupcialitat i creixement vegetatiu). Això ens obliga a no poder presentar interpretacions molt acurades, ja que necessitaríem estudiar també les taxes per sexe i grups d'edat. També cal dir que les comparacions a nivell de taxes brutes només tenen una gran validesa quan les poblacions objecte de comparació tenen estructures semblants.

Fetes aquestes aclaracions passem a analitzar la situació del moviment natural, tot seguint les dades de la Taula V.

Pel que fa a la mortalitat, la seva taxa es troba estancada en els darrers anys; el mateix ocorre a nivell de comarca i de Catalunya. Encara que recentment es destaquen unes petites oscil·lacions que apunten un lleuger augment de la mortalitat entre 1985 i 1986, tant a nivell de Mollet, que passa de 169 defuncions en el 1985 a 179 en el 1986, com a nivell de Catalunya que passa de 46.773 a 47.312 ¹⁰.

En referència a la natalitat, la seva taxa segueix una continuada davallada, continuant la mateixa evolució que a nivell de Catalunya, que es va iniciar el 1975 ¹¹ i que va suposar passar del 20,4% en el 1975 al 11,4% en el 1981 ¹², essent avui en dia una de les més baixes de la CEE. Tal com observem en la Taula V, Mollet perd en els últims quatre anys més de dos punts en la seva taxa.

Pel que fa a la nupcialitat, observem en l'evolució de la taxa bruta un lleuger augment en els últims anys. Fet que també té lloc a nivell de Catalunya, ja que la taxa del 1982 era d'un 4%¹³ i la del 1986 era d'un 5%. Això indica que la nupcialitat, que estava en continuada davallada des del 1960, pot haver tocat fons.

Per últim i referent al creixement vegetatiu, assenyalem que la seva taxa també pateix una continuada davallada que també arrenca del 1975. Només assenyalar que Mollet en els últims quatre anys ha perdut més de dos punts.

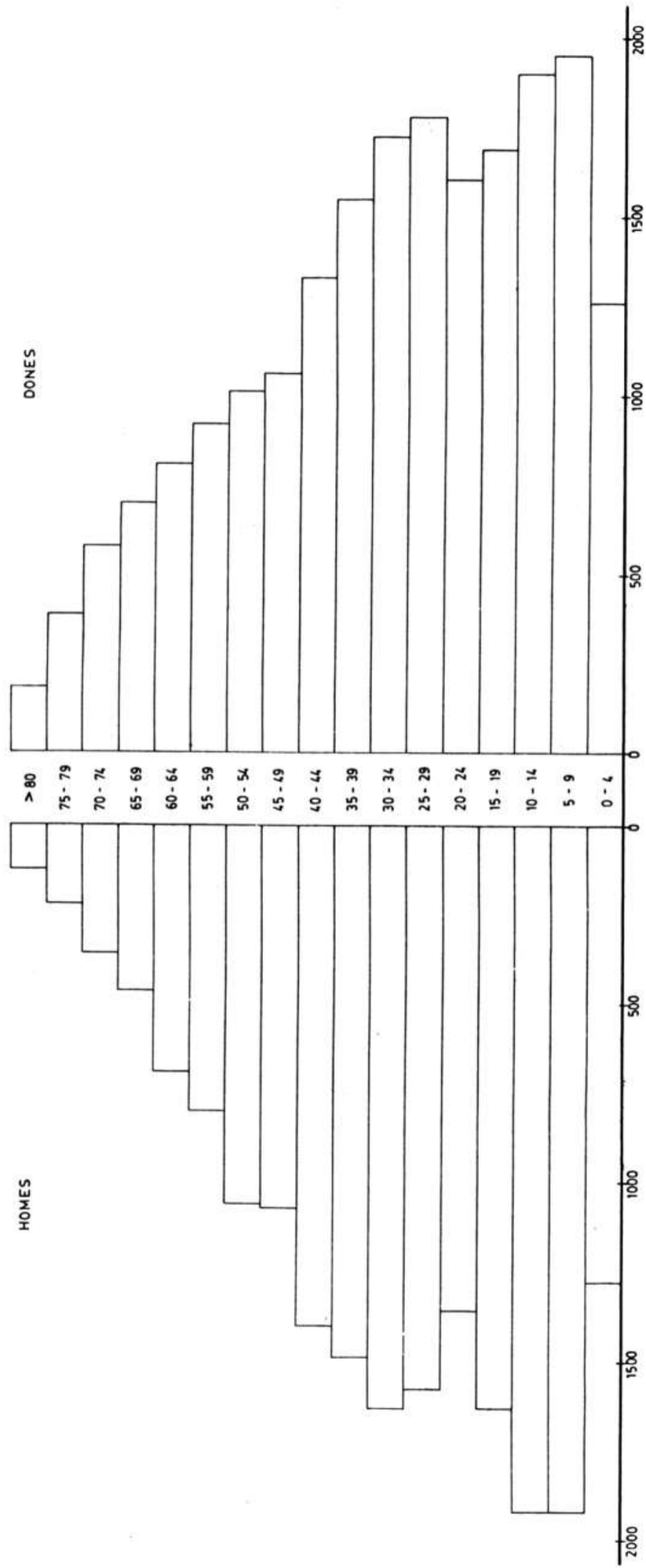
Les breus i senzilles conclusions que es poden extreure a nivell municipal, és que malgrat que la nupcialitat té un lleuger augment, el creixement vegetatiu segueix reduint-se degut a la disminució de la natalitat i a l'estancament de la mortalitat. Les conseqüències de tot això, apart d'un menor creixement numèric de la població, sinó es produeix una entrada exterior, són l'envelliment de la població, i el canvi a la llarga de les prestacions socials, que cada cop hauran de tenir més present a la població de més de seixanta-i-cinc anys. La contrapartida d'aquest fet és la reducció de la població jove, que anirà provocant una reducció dels serveis que gaudeix actualment.

III. ESTRUCTURA DE LA POBLACIÓ

La característica més important de la forma d'aquesta piràmide (gràfica n.º 2), radica en la reducció de la base, que rebaixa la proporció del grup de 0-14 anys, que representa el 25,9%. Aquest fet fa augmentar el percentatge del grup en edat activa situant-lo en un 65,8%. La població vella representa un 8,3%. Aquests percentatges demostren que Mollet posseeix un contingent important de població jove, sobretot si ho comparem amb la població jove de Catalunya que és d'un 21,6%. Pel que fa al grup de la població adulta, tenim que aquest representa un 66,1%, mentre que el grup de gent gran és d'un 12,3%. Aquestes dues proporcions demostren un envelliment progressiu de la població de Catalunya, fet que també comença a evidenciar-se en l'estructura de la població de Mollet.

La base de la piràmide s'està reduint, de manera important des de fa uns vuit anys¹⁴, encara que a nivell de Catalunya la davallada es va iniciar el 1975. Com a conseqüència d'aquesta reducció tenim una progressiva disminució d'alumnes d'EGB. En els grups següents existeix un augment d'efectius degut al creixement vegetatiu. El grup de 20-24 anys representa les primeres generacions d'un canvi de comportament demogràfic, que provoca un augment de la natalitat resultat

GRÀFICA II

MOLLET DEL VALLÈS 1986

del flux migratori. La població adulta veu frenat l'augment d'efectius provinents de la immigració, però segueix essent el contingent més important. La gent vella tendeix a incrementar el seu pes sobre el conjunt de la població.

IV. PROCEDÈNCIA DE LA POBLACIÓ

El tret més remarcable d'aquest apartat és que el 70% de la població és nascuda fora del municipi. Aquest fet provoca un fort desarrelament de bona part de la població. Tot això encara es veu agreujat per les condicions urbanístiques de la ciutat, que té barris de grans densitats, poques zones verdes, dèficit de serveis, etc. La superació d'aquesta problemàtica és el gran repte de Mollet, com també ho és de la major part dels municipis del cinturó industrial de Barcelona.

Tornant a les dades de la Taula VI, comprovem que Barcelona és la província capdavantera, quant a la procedència, amb un 35%. Ara bé, les dades del Padró de 1986 no contemplen el lloc de naixement, sinó que només indiquen la procedència. Per tant és possible que una part de la població que prové de municipis de la província de Barcelona, en venir a Mollet efectuïn un segon canvi de domicili, i per tant el seu origen estaria fora de Barcelona.

En conseqüència, l'origen de la major part dels habitants de Mollet no estaria a Barcelona tal com indiquen les dades, sinó en les províncies meridionals d'Espanya, tal com s'observa a la gràfica n.º 3, i que són les que han aportat més immigrants a Catalunya.

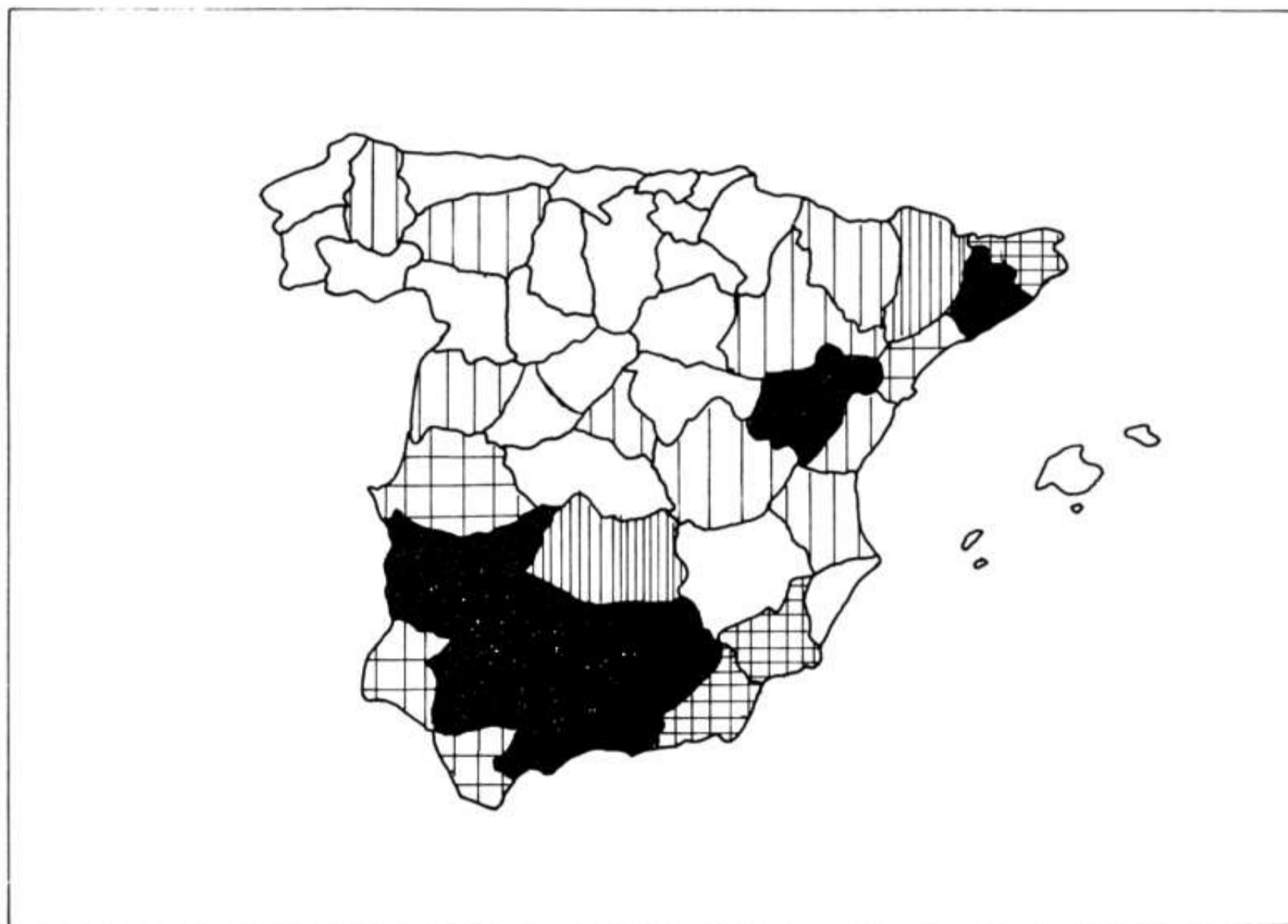
V. ANÀLISI SÒCIO-ECONÒMICA

A partir de les dades del Padró 1986 (Taula VII) trobem la població dividida en activa i no activa, englobant en el segon grup les feines de la llar i els estudiants. Per aquest motiu, la població activa representa un 39,1% i la no activa un 60,9%.

Si analitzem la població activa cal remarcar l'important percentatge de població aturada (23,3%)¹⁵. Però encara és més alarmant la xifra que ens indica que el 40% d'aquest conjunt d'aturats són joves que busquen la seva primera ocupació. Pel que fa a la resta observem, a la gràfica n.º 4, que en la seva majoria són treballadors industrials, sobretot dels sectors metàl·lúrgic i químic.

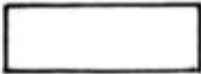

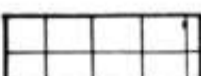

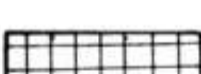

Pel que fa a la població ocupada, en la gràfica n.º 5 observem com sobresurten dues branques: la metal·lúrgica amb un 19,3% i el comerç-hosteleria amb un 12,9%. Aquest fet ens indica clarament

GRÀFICA III

PROCE DÈNCIA DELS HABITANTS DE MOLLET 1.986

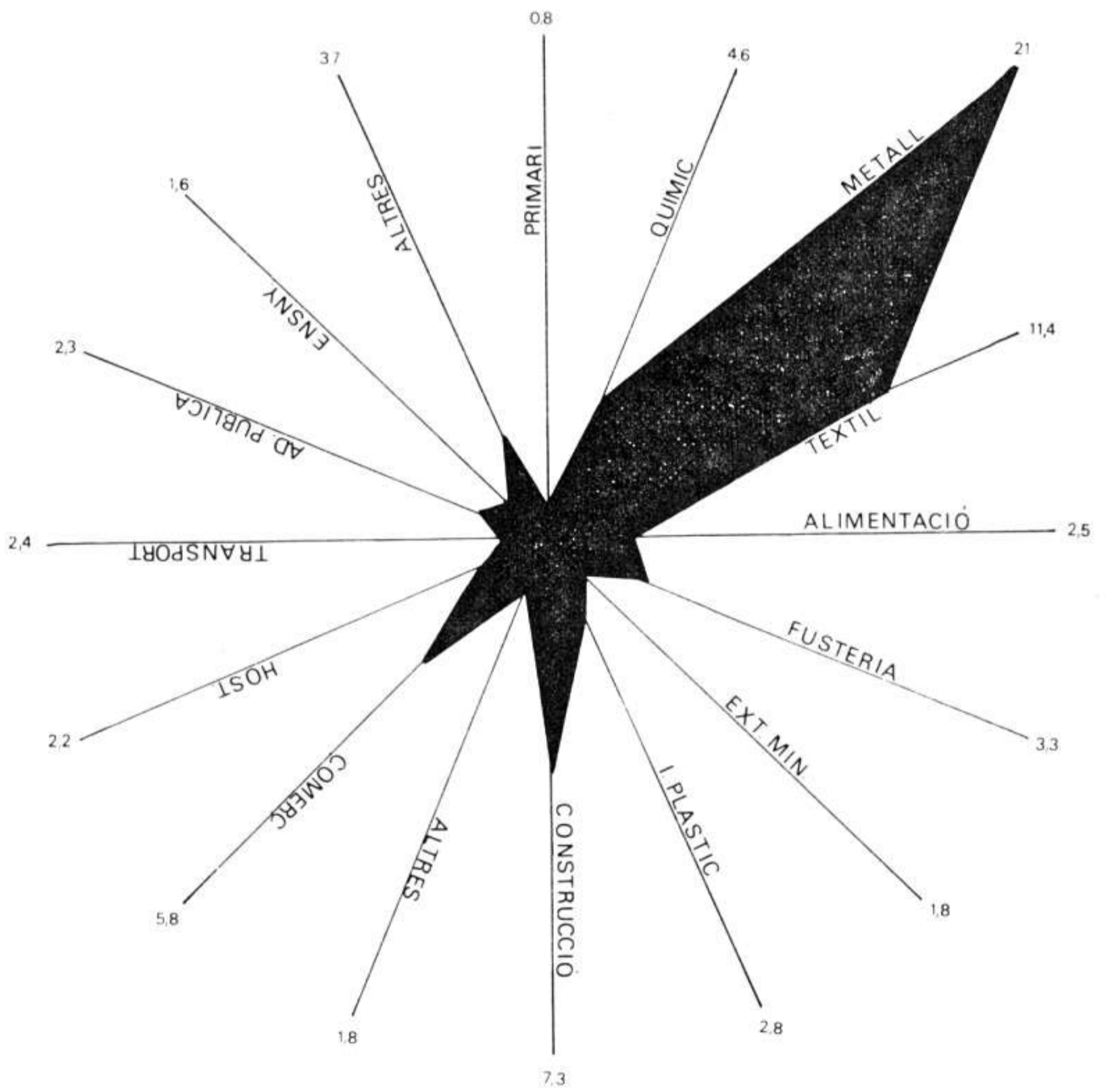
LLEGENDA :

0 - 100	
101 - 200	
201 - 300	
301 - 400	
401 - 500	
+ 500	

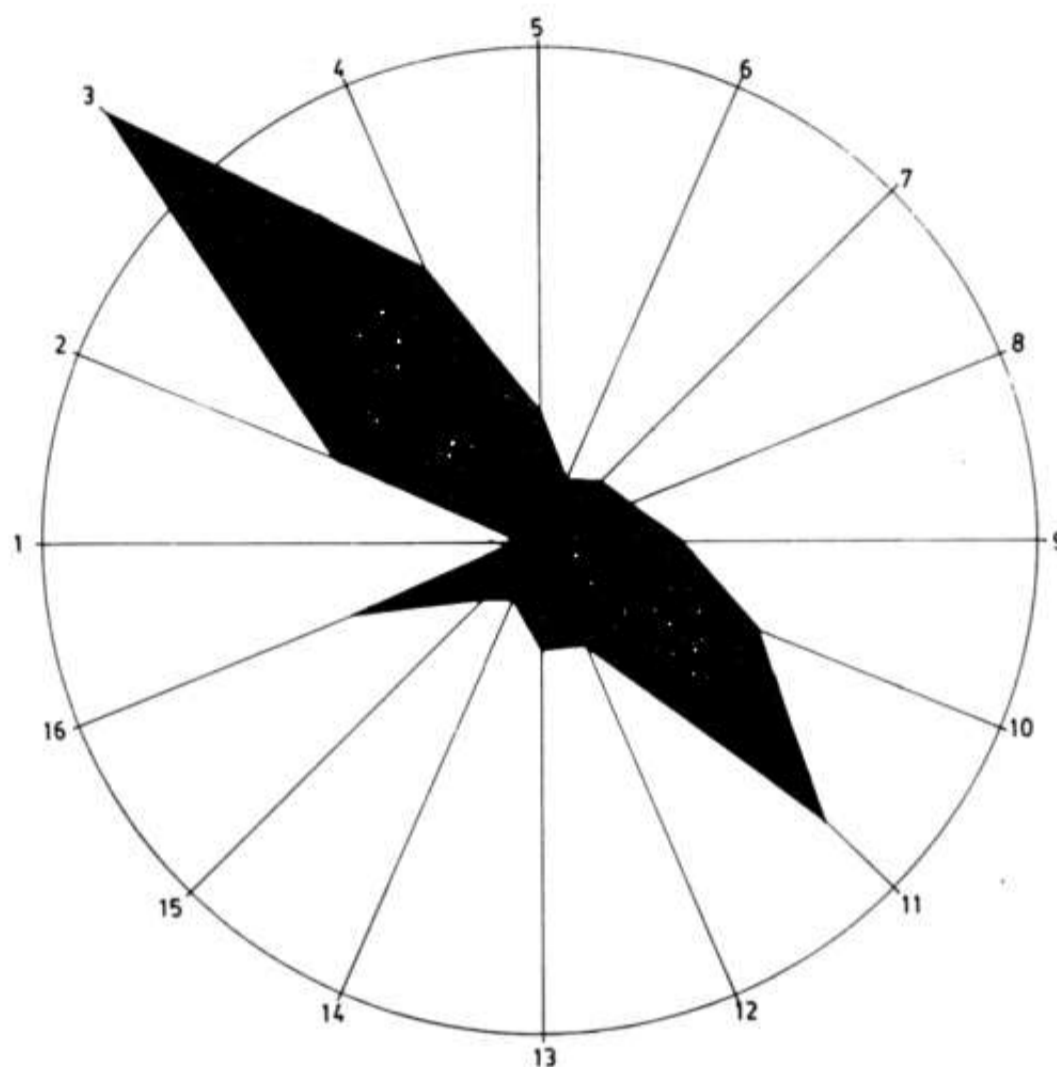
FONT : PADRÓ MUNICIPAL 1.986

GRÀFICA IV

POBLACIÓ ATURADA PER BRANQUES D'ACTIVITAT - 1986

GRÀFICA V

MOLLET DEL VALLÈS

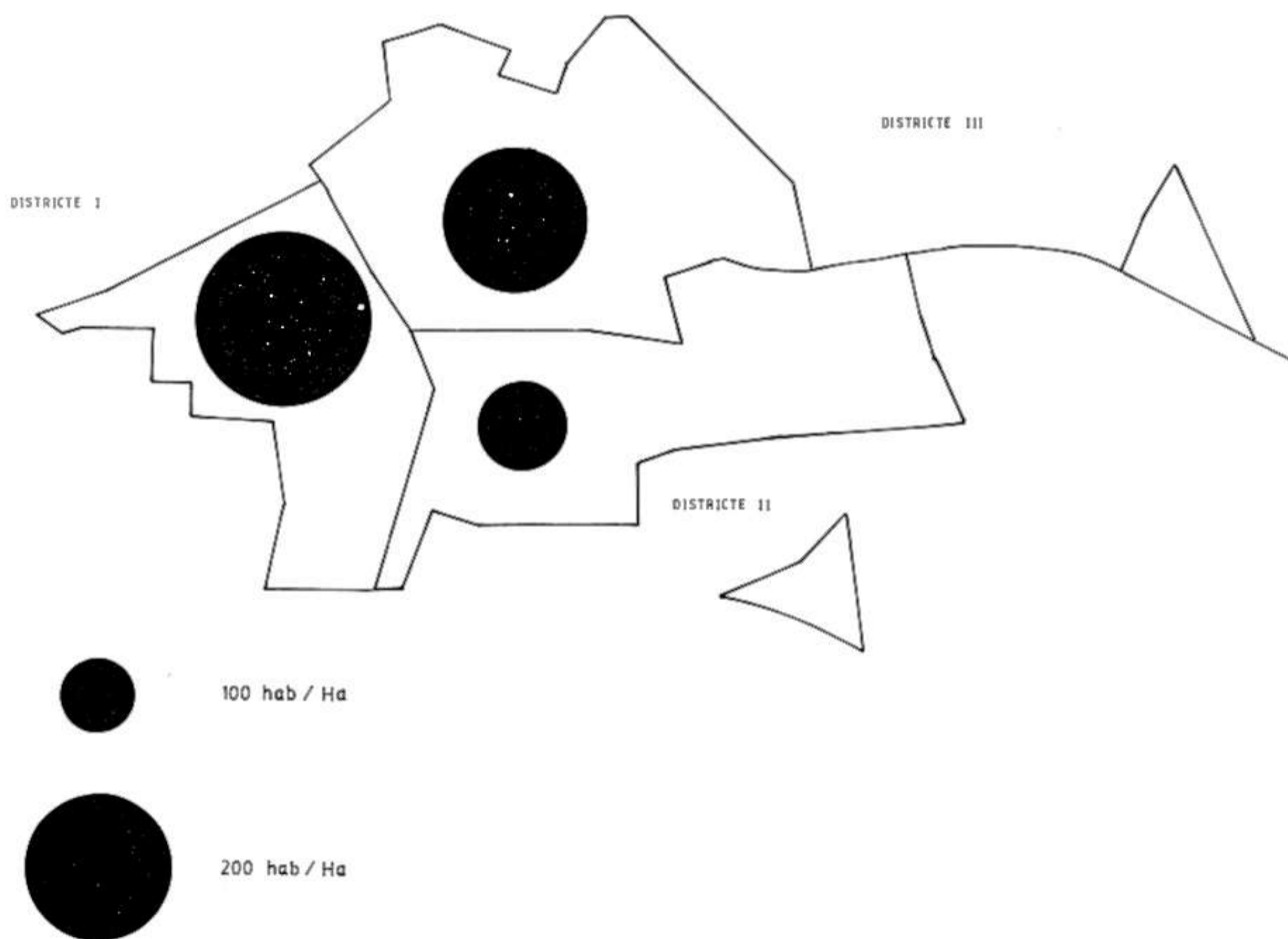
LA POBLACIÓ OCUPADA

LLEGENDA

<i>Sector Primari</i>	1	Construcció	9
<i>Sector Secundari</i>		Altres	10
Indústria Química	2	<i>Sector Terciari</i>	
I. Metal·lúrgica i electrònica	3	Comerç i Hosteleria	11
I. Tèxtil	4	Transport	12
Alimentació	5	Educació	13
Fusta	6	Sanitat	14
Arts Gràfiques	7	Administració Pública	15
I. Plàstics	8	Altres	16

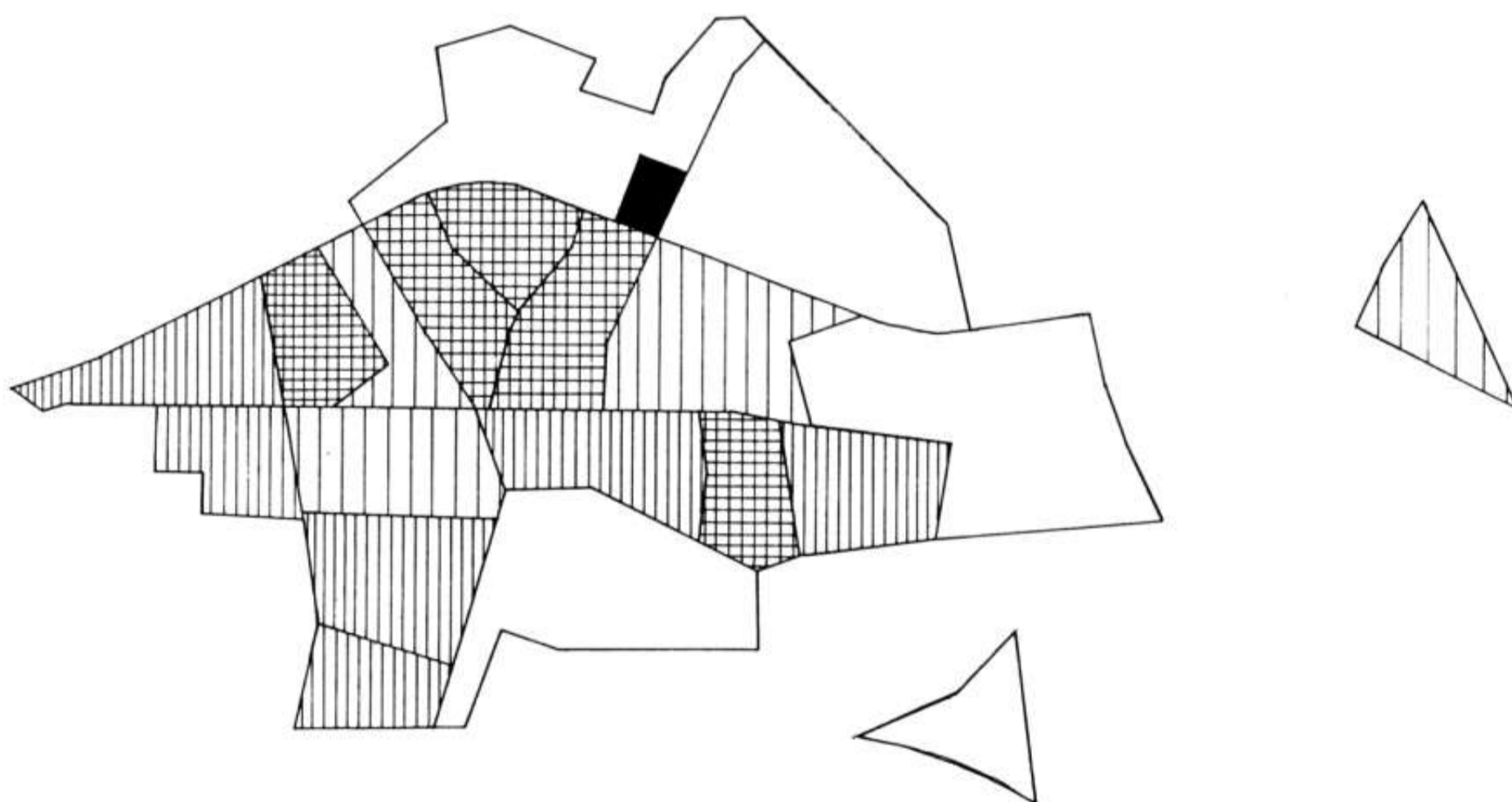
GRÀFICA VI

MAPA DE DENSITAT PER DISTRICTES - 1986

FONT: PADRÓ MUNICIPAL 1.966

MAPA DE DENSITAT PER SECCIONS - 1986

0 - 100	hab / Ha	—	□
101 - 200	"	—	▨
201 - 300	"	—	▩
301 - 400	"	—	▧
>400	"	—	■

FONT: PADRÓ MUNICIPAL 1.986

l'estructura econòmica de Mollet, caracteritzada per una població bàsicament fabril (58%), on destaquen tres grans branques: metal·lúrgia, tèxtil i químic. En segon lloc trobem el sector serveis (30,7%) on la branca més important és el comerç i l'hosteleria. Pel que fa al sector primari, el seu percentatge és purament testimonial amb un 0,6%.

Les causes d'aquesta estructura cal cercar-les en primer lloc en la localització de Mollet dins del cinturó industrial de Barcelona, i en les seves bones comunicacions, ja que cal assenyalar que la majoria de la població industrial es desplaça fora del municipi ¹⁶. En segon lloc, la importància del sector serveis, no només ve donada pel volum de la població pròpia, sinó també per actuar com a centre subcomarcal. Per exemple Mollet disposa d'un hospital general, instituts de FP i BUP, jutjat d'instrucció, registre de propietat, etc.

VI. DISTRIBUCIÓ ESPACIAL DE LA POBLACIÓ

El creixement que es va produir en el període 1910-30 es va localitzar al voltant dels dos eixos principals que creuen la població (N-152 i B-500). Aquest esquema es manté el 1955, encara que han augmentat les edificacions en altres indrets, degut a la saturació que ofereixen aquests eixos viaris. Les zones industrials es localitzen al costat de les línies fèrries. Les densitats dels districtes són molt baixes, primordialment per la superfície dels districtes i l'alçada de les edificacions, que no sobrepassaven els dos pisos. Així tenim que el districte de major densitat és el de menor grandària.

El creixement general en els anys de màxima expansió 1960-75, ha estat absorbit pel nucli urbà existent, mitjançant el desvirtuament de les ordenances municipals. Edificacions previstes de planta baixa i dos pisos han acabat en alçades de cinc, més àtic en alguns casos. Respecte a la prevista ocupació interior del 60%, s'ha arribat a tolerar el 80% i es troben casos del 95% d'ocupació a l'interior de l'illa ¹⁷. Així fins al Pla Parcial de Can Pantiquet (aprovat el 1969) el municipi no ha conegut més que petites operacions d'eixampla al sector sud i al costat de la carretera de Barcelona. El pla d'eixampla de Can Pantiquet no ha servit per descongestionar el nucli; només una petita part està edificada, amb mínims equipaments. La configuració de la trama és paral·lela a la carretera i no enllaça en cap moment amb els carrers del teixit existent ¹⁸. La raó d'aquesta densificació del nucli resideix en la manca de grans promotors de vivendes. Les edificacions han

estat a càrrec del petit constructor, a vegades propietari del terreny ¹⁹. No és d'estranyar que alguna barriada se la conegués popularment amb el nom del seu constructor ²⁰. La densitat ha augmentat considerablement i tots els districtes resten per damunt dels 100 hab./ha. (gràfica n.º 6). Per seccions, resulta encara més elevada i més d'una resta per sobre del màxim permès, a la Llei del Sòl de 1975, de 309 h./ha. La majoria es troben per sobre dels 200 h./ha. (gràfica n.º 7). El cas més espectacular és el dels anomenats «Pisos de Can Sala» a la Plana Lledó que configuren una secció molt petita i molt poblada, sense gairebé cap espai d'esbarjo, la qual cosa dona una densitat de 1.625 h./ha. Una xifra molt espectacular provocada per la limitació de la secció.

-
1. «El creixement relativament menor durant el període 1830-1857 i l'estancament poblacional de la segona meitat de segle davant el focus d'atracció barceloní són les causes d'aquesta situació».
ABEL, J. I JORDANA, J.: *L'activitat econòmica en el Vallès Oriental*, Ed. Oikos-Tau, Vilassar de Mar, 1987.
 2. ABEL, J. I JORDANA, J. (1987). Op. cit.
 3. 1900 Sederià Fàbregas, 1903 el Vapor Vell, 1911 ITISA, 1911 la Teneria Franco-Espanyola; totes pertanyen al tèxtil excepte la darrera que es dedica al curtit de la pell.
GORDI, J.: *Introducció Geogràfica* dins les Notes històriques de Mollet del Vallès n.º 1, Ed. Sala Fiveller, Mollet, 1987.
 4. Per exemple, en el bombardeig de 1938 a Mollet van morir 15 persones. Catàleg exposició: El bombardeig de Granollers. Ed. Museu de Granollers.
 5. «En acabar la guerra, l'èxode a França d'un nombre significatiu d'habitants, va fer perdre de cop un petit percentatge de la població, sense esmentar el bombardeig, les malalties i les morts al front. Per altra banda la immigració s'atura».
LLOBET, S.: *Evolución del poblamiento y población de la comarca del Vallés*, Est. Geográficos n.º 9, CSIC, Madrid, 1942.
 6. El Baix Llobregat presenta la primera taxa de creixement a Catalunya en el decenni 1960-70, amb un 126,11%.
ABEL, J. I JORDANA, J. (1987). Op. cit.
 7. Elaboració pròpia a partir de les dades de: GRAN GEOGRAFIA COMARCAL DE CATALUNYA, Vol. VII, Ed. Enciclopèdia Catalana, Barcelona, 1982.
 8. CABRÉ, A. I PUJADES, I.: *Tendencias demográficas recientes en Cataluña y su repercusión territorial*, Rev. Documents d'anàlisi geogràfica, n.º 5, Dep. Geog. UAB, 1984.
 9. ABEL, J. I JORDANA, J. (1987). Op. cit.

10. BUTLLETÍ DEL MOVIMENT NATURAL DE CATALUNYA, n.º 1, Ed. CIDC, Barcelona, 1987.
11. CABRÉ, A. I PUJADES, I. (1984). Op. cit.
12. CAPALLADES, J. I OLIVARES, D.: *La natalitat a Catalunya, 1985*. Rev. Estadística i Societat, n.º 53-56, Ed. CIDC, Barcelona, 1986.
13. CAPALLADES, J. I OLIVARES, D.: *La nupcialitat a Catalunya, 1985*. Rev. Estadística i Societat, n.º 57-58, Ed. CIDC, Barcelona, 1986.
14. GORDI, J. I GORDI, P.: *Primers resultats de l'estudi dels padrons de 1955 i 1986 de Mollet del Vallès* (en premsa). XXXIII Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos, Granollers, 1987.
15. En canvi, en el 1984, el total de població aturada, segons el Butlletí d'Ocupació del Dept. de Treball, era d'un 32,1%. Aquesta reducció és degut en part a la utilització d'una font diferent, ja que mentre nosaltres citem el Padró, o sigui aquelles persones que en l'empadronament es declaren aturades, en canvi les dades del 1984 fan referència a les oficines de l'INEM, on de ben segur hi ha moltes persones inscrites com aturades que en el Padró consten com a estudiants o mestreses de casa.
16. GORDI, J. (1987). Op. cit.
17. GENERALITAT DE CATALUNYA: *Informe sobre la situació urbanística de Mollet del Vallès*, Dept. de Política Territorial, Direc. Gen. d'Urbanisme, servei de planejament, Barcelona, 1980.
18. GENERALITAT DE CATALUNYA (1980). Op. cit.
19. GENERALITAT DE CATALUNYA (1980). Op. cit.
20. GENERALITAT DE CATALUNYA (1980). Op. cit.

T A U L A I

EVOLUCIÓ DE LA POBLACIÓ DE MOLLET I DEL VALLÈS ORIENTAL (1900-1986)

	Mollet (1)	Vallès Or. (2)	% s/Vallès Or. (3)	Índex de creix.
1900	2.130	42.352	5.02	100
1910	2.695	46.921	5.74	126
1920	3.752	50.204	7.47	176
1930	5.527	60.110	9.19	259
1940	6.132	62.034	9.88	287
1950	6.614	67.581	9.78	310
1960	8.358	86.842	9.62	392
1965	10.644 (4)	109.170	9.74	499
1970	20.232	146.877	13.77	949
1975	28.807	184.837	15.58	1.352
1981	35.301	214.942	16.42	1.657
1986	38.407	224.780	17.08	1.803

FONT:

- (1) *Resums numèrics dels padrons municipals.* (1900-1986). Arxiu Municipal de l'Ajuntament de Mollet.
- (2) *Gran Geografia Comarcal de Catalunya.* Ed. Enciclopèdia Catalana, Barcelona, 1982.
- (3) ABEL, J. I JORDANA, J.: *L'activitat econòmica al Vallès Oriental,* Ed. Oikos-Tau, Vilassar de Mar, 1987.
- (4) RECOLONS, Ll.: *La població de Catalunya 1900-1970,* Ed. Laia, Barcelona, 1976.

T A U L A I I

TAXES DE CREIXEMENT DEL VALLÈS ORIENTAL, GRANOLLERS I MOLLET 1960-1986

	1960-65	1965-70	1970-75	1975-81	1981-86	1960-86
Vallès Or.	25.71	34.53	25.84	16.28	4.57	158.83
Granollers	21.29	23.06	20.69	24.56	10.30	147.43
Mollet	27.35	90.07	42.38	22.54	8.79	359.52

PROPORCIÓ DE GRANOLLERS I MOLLET SOBRE EL CREIXEMENT DE LA COMARCA

Granollers	19.25	14.98	16.39	29.67	47.43	21.58
Mollet	10.23	25.42	22.58	21.57	31.57	21.78
Gra. + Moll.	29.48	40.40	38.97	51.24	79	43.46

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de la Taula I.

T A U L A I I I

EVOLUCIÓ DE LA POBLACIÓ I ÍNDEX DE CREIXEMENT DE MOLLET 1955-1986

	Habitants	Índex creix.		Habitants	Índex creix.
1955	7.323	100	1973	24.038	328
1960	8.358	112	1974	25.926	354
1961	8.446	115	1975	28.807	393
1962	8.522	116	1976	31.161	425
1963	8.910	121	1977	32.978	450
1964	9.258	126	1978	33.459	456
1965	10.644	145	1979	34.206	467
1966	10.478	143	1981	35.301	482
1967	11.072	151	1982	36.188	494
1968	12.905	176	1983	36.546	499
1969	14.060	192	1984	36.782	502
1970	20.232	276	1985	36.950	504
1971	21.794	297	1986	38.407	524
1972	23.187	316			

Font: Resums numèrics del Padró Municipal 1955-1986. Arxiu Municipal de l'Ajuntament de Mollet.

T A U L A I V

PES DEL CREIXEMENT DE MOLLET SOBRE EL VALLÈS ORIENTAL 1967-1973

	1968	1969	1970	1971	1972	1973	1967-73
Vallès Or.	4.436	5.543	13.576	4.305	4.622	5.025	37.507
Mollet	1.833	1.155	6.172	1.562	1.393	851	12.966

Proporció de Mollet sobre la taxa de creixement del Vallès Oriental

Mollet	41.32	20.83	45.46	36.28	30.13	16.93	34.56
--------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades:

- Resums numèrics de Padró Municipal 1967-1973. Arxiu Municipal de l'Ajuntament de Mollet.
- D'ALOS-MONER, R. I RODRÍGUEZ, A.: *Economia y territorio en Cataluña*, Ed. Banca Mas Sardà, Barcelona, 1978.

T A U L A V

MOVIMENT NATURAL DE MOLLET (1)

	Taxa Mort.	Taxa Nat.	Taxa Nup.	Creix. Veg.
1982	4.5‰	13.2‰	2.7‰	8.7‰
1983	4.5	13.3	2	8.7
1985	4.5	12.8	4.6	8.2
1986	4.7	10.9	4.2	6.1

Moviment natural del Vallès Oriental (2)

1985	6.1‰	11.7‰	5.1‰	5.6‰
1986	6	11.2	5.6	5.2

Moviment natural de Catalunya (3)

1985	8 ‰	10.9‰	5 ‰	2.9‰
1986	8	10.2	5	2.2

Font:

(1) Elaboració pròpia a partir de les dades del CIDC.

(2 i 3) Butlletí del Moviment Natural de la població de Catalunya.

T A U L A V I

PROCEDÈNCIA DELS HABITANTS DE MOLLET EN EL 1986, A PARTIR DE LES PROVÍNCIES MÉS IMPORTANTS (més de 100 Hab.)

Albacete	164	Ciudad Real	308	Jaén	635
Almeria	445	Córdoba	782	León	176
Badajoz	857	Cuenca	152	Lugo	101
Cáceres	234	Granada	1.208	Madrid	183
Cádiz	205	Huelva	250	Málaga	1.324
Castellón	105	Huesca	154	Murcia	429
Salamanca	159	Sevilla	867	Teruel	530
Valencia	177	Zaragoza	192		